

SĂ NU UITĂM OLIMPICII NOȘTRI DE AUR (IV)

CAMPION CU GLEZNA LUXATĂ ȘI CU BARCA TĂIATĂ

Până în 1956, România nu avea în palmares decât o singură medalie de aur, cucerită cu patru ani înainte, la Helsinki, de Iosif Sârbu la tir. La Melbourne, pe lângă cele două medalii de aur câștigate de Leon Rotman, delegația țării noastre a mai cucerit încă trei titluri olimpice, prin Nicolae Linca la box, prin Ștefan Petrescu la tir și prin echipajul de canoe dublu (1.000 de metri) format din Dumitru Alexe și Simion Ismailciuc. Bilanțul a fost completat cu 3 medalii de argint (Mircea Dobrescu și Gheorghe Negrea la box și Olga Szabo Orban la floretă) și 5 de bronz (Constantin Dumitrescu la box, Francisc Horvath la lupte greco-romane, Gheorghe Lichiardopol la pistol viteză individual, Elena Leuștean la gimnastică-sol și echipa feminină de gimnastică artistică formată din Elena Fodor Dobrovolschi, Georgeta Hurmuzachi, Sonia Ivan, Elena Leuștean, Elena Sacalici și Emilia Vătășoiu).

Anul 1956. În timp ce Europa așteaptă primele ninsori, în Emisfera Sudică vara începe să-și intre în drepturi. Orașul australian Melbourne găzduiește cea de-a 16-a ediție a Jocurilor Olimpice moderne, competiție ce se desfășoară pentru prima dată la Antipozi. Are loc proba de canoe simplu 10.000 de metri, care, spre surpriza multora, se termină cu victoria unui tânăr de 22 de ani din România. Leon Rotman, pe numele său.

La sfârșitul concursului, campionul s-a îndreptat șchiopătând către podiumul de premiere. Avea o entorsă la glezna dreaptă. Asta însă nu l-a împiedicat ca a doua zi să se impună în proba de canoe simplu la 1.000 de metri și să devină primul sportiv din istoria României care câștigă două medalii de aur la o ediție a Jocurilor Olimpice!

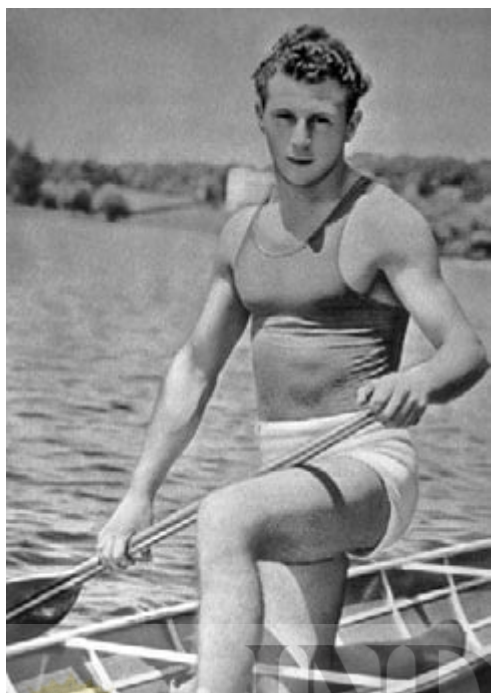
Dimineața muncă, după-amiaza antrenamente

Leon Rotman s-a născut pe 22 iulie 1934 în București. Era al patrulea copil al familiei Rotman și singurul băiat. A fost atras de sport încă din fragedă copilărie. La 8 ani, înota ca un pește în apele Dâmboviței, iar mai târziu, după ce s-a angajat la Uzinele „Timpuri Noi”, a început să participe la concursuri de cros și de lupte. La 18 ani, după ce a văzut un antrenament al canoistilor pe lacul Floreasca, a decis să se înscrie la secția de kaiac-canoe a clubului Dinamo și s-a dedicat definitiv sportului care avea să-i aducă gloria.

Nu i-a fost însă ușor. Dimineața muncea la o cazangerie de pe Calea Rahovei, iar după-amiaza, după ce ieșea de la slujbă, traversa Bucureștiul pentru a ajunge la antrenamente. În 1954 a câștigat primul titlu de campion național la canoe, pe distanța de 10.000 de metri. A repetat performanța în anul următor, iar la Festivalul Tineretului și Studenților de la Poznan, Leon Rotman a reușit să se

claseze pe locul 4, deși, în timpul concursului, barca lui s-a răsturnat! A împins-o însă la mal, a scos apa din ea și a continuat cursa.

S-a accidentat la fotbal

Ca urmare a rezultatelor obținute, Leon Rotman a fost inclus în delegația sportivilor care urmau să reprezinte România la Jocurile Olimpice din 1956, găzduite de orașul australian Melbourne. Era desemnat să concureze în probele de canoe simplu la 10.000 și 1.000 de metri. Dar înainte de primul concurs, Leon a avut ghinionul de a se alege cu o entorsă la glezna dreaptă. „Am ieșit la o miuță cu ceilalți băieți. Eu, însă, nu prea mă pricepeam la fotbal și am făcut o entorsă la glezna dreaptă. Abia mai puteam să merg”, a povestit ulterior canoistul. A strâns însă din dinți și a luat startul în proba olimpică de 10.000 de metri. În ciuda dificultății concursului, care însemna aproape o oră de vâslit încontinuu, a reușit să treacă primul linia de sosire. A câștigat apoi titlul olimpic și la 1.000 de metri, unde l-a învins pe ungurul Istvan Hernek, vicecampion mondial în 1954.

Entorsa la gleznă n-a fost singura problemă cu care Leon Rotman s-a confruntat la Melbourne.

La inspecția tehnică dinaintea concursului, organizatorii au constatat că barca românului e mai lungă cu 3 centrimetri față de cele ale contracandidaților. Leon a găsit însă soluția pentru a putea intra în concurs: a luat un fierăstrău și și-a tăiat barca pentru a o aduce la condițiile cerute!

Iar ca tacâmul să fie complet, Leon Rotman s-a trezit și cu mai puțini bani față de cei promiși inițial pentru câștigarea medaliilor de aur: „Deși trebuia să iau câte 150 de lire australiene pentru fiecare medalie de aur, am primit doar 173 de lire pentru amândouă”.

Și-a pus plumb în barcă

Dublul campion de la Melbourne a participat și la următoarea ediție a Olimpiadei, cea găzduită în 1960 de Roma, de unde s-a întors cu o medalie de bronz, cucerită în proba de 1.000 de metri. Nici aici, însă, canoistul n-a fost ferit de probleme. La controlul tehnic, s-a constatat că barca lui Leon Rotman e mai ușoară cu 4-5 kg decât prevedea regulamentul, motiv pentru care a fost nevoit să pună plumb în ea pentru a o aduce la greutatea optimă! Ambarcațiunea fiind însă mai grea, canoistul a făcut o întindere la antrenamente, dar chiar și așa, a reușit să se claseze pe treapta a treia a podiumului în finala la 1.000 de metri. Cu toate că și-a dorit enorm să participe și la Jocurile Olimpice din 1964, de la Tokyo, Leon Rotman n-a mai ajuns în Japonia. A pierdut selecția din cauza unei accidentări, iar după aceea s-a retras din activitatea sportivă.

Lovit cu toporișca în cap

Leon Rotman se declară dezamăgit de faptul că, după retragere, nu i s-a oferit un post de antrenor la secția de caiac-canoe a clubului Dinamo. A rămas cu gradul de maior în cadrul Ministerului de Interne și a fost trimis să lucreze la Secția 10 de Miliție din Capitală. S-a pensionat în 1973, după ce a avut parte de un episod care era să-l coste viața. „Erau niște scandalagii care deranjau vecinii. S-au dus doi subofițeri să-i potolească, dar s-au întors bătuți. M-am dus și eu, împreună cu alți doi colegi. Când am intrat peste ei, ne-au atacat și pe noi. Camarazii mei au rupt-o la fugă.

Am rămas singur, luptându-mă cu unul care a luat o toporișcă și m-a lovit în cap. Apoi mi-a mai dat câteva lovituri și în spate. N-am avut ce face, a trebuit să fug și eu. Medicul legist a descoperit că aveam craniul înfundat. Văzându-mi spatele, a zis că norocul meu a fost că nu a dat cu tăișul, că altfel nu mai scăpam viu. L-au prins pe ăla și i-au dat vreo doi ani de pușcărie. După un an, m-am pensionat. Aveam dureri mari de cap, nu mai rezistam”, a povestit Rotman, în paginile cotidianului „Gazeta Sporturilor”.

Leon Rotman a activat până în 1986 ca antrenor la Școala Sportivă nr. 2 din București și la cluburile Rapid și Olimpia și a promovat peste 20 de sportivi tineri în loturile naționale. Prin decret prezidențial, dublul campion olimpic de la Melbourne a fost decorat în anul 2000 cu Ordinul Național „Pentru Merit” în grad de ofițer.

MUGUR BĂILEȘTEANU

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*